Dziennik Urzędowy L 175

Unii Europejskiej

Tom 59

Wydanie polskie **Legislacja** 30 czerwca 2016

Spis treści

I *Akty ustawodawcze*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1033 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku oraz rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych** [1] 1

DYREKTYWY

★ **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1034 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych** [1] 8

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/1033

z dnia 23 czerwca 2016 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku oraz rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ([1]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ([4]) oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ([5]) (zwane łącznie „nowymi ramami prawnymi") są jednymi z ważniejszych aktów ustawodawczych w dziedzinie finansów przyjętych w następstwie kryzysu finansowego w odniesieniu do rynków papierów wartościowych, pośredników inwestycyjnych i systemów obrotu. Te nowe ramy prawne, które zastępują dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([6]), wzmacniają ustanowione w niej przepisy.

(2) Nowe ramy prawne regulują wymogi mające zastosowanie do firm inwestycyjnych, rynków regulowanych, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzące działalność inwestycyjną w Unii. Harmonizują one system limitów pozycji w towarowych instrumentach pochodnych w celu poprawy przejrzystości, wspierania prawidłowej wyceny i zapobiegania nadużyciom na rynku. Wprowadzają one również zasady dotyczące handlu algorytmicznego o

([1]) Opinia z dnia 29 kwietnia 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([2]) Opinia z dnia 26 maja 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 17 czerwca 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).
([5]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).
([6]) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

wysokiej częstotliwości i ulepszają nadzór nad rynkami finansowymi poprzez harmonizację kar administracyjnych. W oparciu o obecnie obowiązujące zasady nowe ramy prawne zwiększają również ochronę inwestorów poprzez wprowadzenie surowych wymogów organizacyjnych oraz wymogów w zakresie prowadzenia działalności. Nowe przepisy mają być stosowane od dnia 3 stycznia 2017 r.

(3) Nowe ramy prawne nakładają na systemy obrotu i podmioty systematycznie internalizujące transakcje wymóg przekazywania właściwym organom danych referencyjnych dotyczących instrumentów finansowych, które w jednolity sposób opisują cechy każdego instrumentu finansowego, do którego ma zastosowanie dyrektywa 2014/65/UE. Dane te są również wykorzystywane do innych celów, na przykład do obliczania progów przejrzystości i płynności oraz sprawozdań dotyczących pozycji w towarowych instrumentach pochodnych.

(4) W celu efektywnego i zharmonizowanego gromadzenia danych Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („EUNGiPW") wspólnie z właściwymi organami krajowymi tworzą nową infrastrukturę, system danych referencyjnych dotyczących instrumentów finansowych (ang. Financial Instruments Reference Data System – FIRDS), do celów gromadzenia danych. FIRDS obejmie szeroką gamę instrumentów finansowych wchodzących w zakres rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i powiąże ze sobą strumienie danych pochodzące z EUNGiPW, właściwych organów krajowych i systemów obrotu w całej Unii. Zdecydowaną większość nowych systemów informatycznych stanowiących podstawę FIRDS trzeba będzie dopiero stworzyć w oparciu o nowe parametry.

(5) Ze względu na złożoność nowych ram prawnych i konieczność przyjęcia bardzo dużej liczby aktów delegowanych i wykonawczych datę rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 600/2014 odroczono o 30 miesięcy od daty wejścia w życie. Mimo tego wyjątkowo długiego okresu zainteresowane strony, takie jak platformy obrotu, właściwe organy krajowe i EUNGiPW, nie są w stanie zapewnić gotowości i operacyjności niezbędnej infrastruktury służącej do gromadzenia danych w terminie do dnia 3 stycznia 2017 r. Jest to spowodowane ilością i złożonością danych, które muszą zostać zgromadzone i przetworzone po to, by nowe ramy prawne mogły zacząć działać, w szczególności w kwestiach zgłaszania transakcji, wyliczeń związanych z przejrzystością oraz sprawozdań dotyczących pozycji w towarowych instrumentach pochodnych.

(6) Brak niezbędnej infrastruktury służącej do gromadzenia danych wpływałby na nowe ramy prawne. Bez danych nie byłoby możliwe precyzyjne określenie instrumentów finansowych wchodzących w zakres nowych ram prawnych. Ponadto nie byłoby możliwe dostosowanie zasad przejrzystości przedtransakcyjnej i posttransakcyjnej, aby ustalić, które instrumenty są płynne oraz kiedy należy przyznać zwolnienie z publikacji lub jej odroczenie.

(7) W przypadku braku niezbędnej infrastruktury służącej do gromadzenia danych systemy obrotu i firmy inwestycyjne nie byłyby w stanie zgłaszać właściwym organom przeprowadzonych transakcji. Bez sprawozdań dotyczących pozycji w towarowych instrumentach pochodnych trudno byłoby wyegzekwować limity pozycji w odniesieniu do takich towarowych instrumentów pochodnych. Brak sprawozdań dotyczących pozycji ograniczyłby możliwość skutecznego wykrywania przypadków naruszenia limitów pozycji. Wiele wymogów w odniesieniu do handlu algorytmicznego również jest zależnych od danych.

(8) Brak niezbędnej infrastruktury służącej do gromadzenia danych również utrudniłby firmom inwestycyjnym stosowanie zasad jak najlepszego wykonania zleceń. Systemy obrotu i podmioty systematycznie internalizujące transakcje nie byłyby w stanie publikować danych dotyczących jakości realizacji transakcji w tych systemach. Firmy inwestycyjne nie otrzymałyby ważnych danych dotyczących wykonania zleceń, które pomagają im określić najlepszy sposób wykonania zlecenia od danego klienta.

(9) Aby zagwarantować pewność prawa i w celu uniknięcia potencjalnych zakłóceń rynku, konieczne i uzasadnione jest podjęcie pilnych działań w celu odroczenia rozpoczęcia stosowania nowych ram prawnych w całości, w tym wszystkich przyjętych na ich mocy aktów delegowanych i wykonawczych.

(10) Proces wdrażania infrastruktury służącej do gromadzenia danych obejmuje pięć etapów: wymogi dotyczące prowadzenia działalności, specyfikacje, opracowanie, testowanie i zastosowanie. Według szacunków EUNGiPW etapy te zostaną zakończone do stycznia 2018 r., pod warunkiem że do czerwca 2016 r. osiągnięta zostanie pewność prawa w odniesieniu do ostatecznych wymogów w ramach odpowiednich regulacyjnych standardów technicznych.

(11) W świetle wyjątkowych okoliczności i w celu umożliwienia EUNGiPW, właściwym organom krajowym i zainteresowanym stronom zakończenia operacyjnego wdrażania należy odroczyć datę rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 600/2014 o 12 miesięcy, do dnia 3 stycznia 2018 r. Należy odpowiednio odroczyć sprawozdania i przeglądy.

(12) Firmy inwestycyjne często realizują – na własny rachunek lub w imieniu klientów – transakcje na instrumentach pochodnych i innych instrumentach finansowych lub aktywach finansowych, które obejmują szereg wzajemnie powiązanych i zależnych transakcji. Takie transakcje pakietowe umożliwiają firmom inwestycyjnym i ich klientom lepsze zarządzanie ponoszonymi przez nich ryzykami, gdyż cena każdego komponentu transakcji pakietowej odzwierciedla ogólny profil ryzyka pakietu, a nie bieżącą cenę rynkową każdego komponentu. Transakcje pakietowe mogą przybierać różne formy, takie jak zamiana na aktywa fizyczne, strategie handlowe realizowane w systemach obrotu lub zindywidualizowane transakcje pakietowe, dlatego też przy kalibrowaniu mającego zastosowanie systemu przejrzystości należy uwzględnić te specyficzne cechy. W związku z tym właściwe jest określenie na potrzeby rozporządzenia (UE) nr 600/2014 szczególnych okoliczności, w jakich wymogi przejrzystości przedtransakcyjnej nie powinny mieć zastosowania do zleceń dotyczących takich transakcji pakietowych ani do żadnego z indywidualnych komponentów takich zleceń.

(13) Skuteczne i właściwe wydaje się powierzenie EUNGiPW, jako organowi dysponującemu wysokim poziomem wiedzy specjalistycznej, zadania opracowania – celem przedłożenia Komisji – projektu regulacyjnych standardów technicznych, które nie wymagają podejmowania decyzji o charakterze politycznym, w odniesieniu do metodyki na potrzeby wskazywania zleceń pakietowych, na które jest płynny rynek. Komisja powinna przyjąć ten projekt regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ([1]).

(14) Uznaje się, że transakcje finansowane z użyciem papierów wartościowych, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 ([2]), nie prowadzą do ustalania poziomu cen rynkowych na podstawie czynników podaży i popytu i że byłoby stosowne, aby przepisy tytułu II i tytułu III rozporządzenia (UE) nr 600/2014 nie miały zastosowania do tych transakcji.

(15) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 ([3]) ustanawia wymogi dotyczące gromadzenia danych referencyjnych dotyczących instrumentów finansowych. Dane te, gromadzone za pomocą FIRDS, wykorzystuje się do określenia instrumentów finansowych, które wchodzą w zakres rozporządzenia (UE) nr 596/2014. Rozporządzenie (UE) nr 596/2014 r. jest stosowane od dnia 3 lipca 2016 r. Niemniej jednak FIRDS nie uzyska pełnej gotowości do działania przed styczniem 2018 r. W związku z tym należy odroczyć datę rozpoczęcia stosowania art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 do dnia 3 stycznia 2018 r.

(16) Rozporządzenie (UE) nr 596/2014 zawiera odesłanie do daty rozpoczęcia stosowania nowych ram prawnych. Aby zapewnić, by odesłania w rozporządzeniu (UE) nr 596/2014 do zorganizowanych platform obrotu, rynków rozwoju MŚP, uprawnień do emisji lub produktów sprzedawanych na aukcji na podstawie uprawnień do emisji nie miały zastosowania do dnia rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i dyrektywy 2014/65/UE, należy dostosować art. 39 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, zgodnie z którym odesłania te odczytuje się jako odesłania do dyrektywy 2004/39/WE, uwzględniając odroczenie terminu rozpoczęcia stosowania tych aktów.

(17) Rozrachunek transakcji na papierach wartościowych jest blisko związany z obrotem papierami wartościowymi. W związku z tym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 ([4]) znajdują się odesłania do daty rozpoczęcia stosowania nowych ram prawnych. Przed tą datą odesłania do rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i dyrektywy 2014/65/UE powinny być odczytywane jako odesłania do dyrektywy 2004/39/WE. Ponadto w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 utworzono przejściowy system stosowania zasad dyscypliny rozrachunku wobec wielostronnych platform obrotu (MTF) ubiegających się o rejestrację jako rynki rozwoju MŚP zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE.

(18) Aby zapewnić, by odesłanie do dyrektywy 2004/39/WE w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 obowiązywało do odroczonej daty rozpoczęcia stosowania nowych ram prawnych, oraz aby zostały utrzymane przepisy przejściowe dotyczące MTF ubiegających się o rejestrację jako rynki rozwoju MŚP na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014, dzięki czemu MTF będą miały wystarczającą ilość czasu na ubieganie się o taką rejestrację na podstawie dyrektywy 2014/65/UE, należy zmienić rozporządzenie (UE) nr 909/2014.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

(19) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 600/2014, (UE) nr 596/2014 i (UE) nr 909/2014,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się następujący ustęp:

„5a. Przepisy tytułu II i tytułu III niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, zgodnie z definicją w art. 3 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).";

2) w art. 2 ust. 1 dodaje się następujące punkty:

„48) »zamiana na aktywa fizyczne« oznacza transakcję na instrumencie pochodnym lub innym instrumencie finansowym zależną od jednoczesnego przekazania równoważnej ilości fizycznych aktywów bazowych;

49) »zlecenie pakietowe« oznacza zlecenie wyceniane jako pojedyncza jednostka:

a) do celów przeprowadzenia zamiany na aktywa fizyczne; lub

b) na co najmniej dwóch instrumentach finansowych – do celów realizacji transakcji pakietowej;

50) »transakcja pakietowa« oznacza:

a) zamianę na aktywa fizyczne; lub

b) transakcję obejmującą realizację co najmniej dwóch transakcji składowych na instrumentach finansowych, która spełnia wszystkie poniższe kryteria:

(i) transakcja jest realizowana między co najmniej dwoma kontrahentami;

(ii) każdy komponent transakcji wiąże się ze znaczącym ryzykiem ekonomicznym lub finansowym, które jest związane z wszystkimi pozostałymi komponentami;

(iii) realizacja każdego komponentu następuje równocześnie z realizacją wszystkich pozostałych komponentów i jest od nich zależna.";

3) w art. 4 ust. 7 datę „3 stycznia 2017 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2018 r.", a datę „3 stycznia 2019 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2020 r.";

4) w art. 5 ust. 8 datę „3 stycznia 2016 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2017 r.";

5) w art. 8 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Operatorzy rynku oraz firmy inwestycyjne prowadzące system obrotu podają do publicznej wiadomości bieżące ceny kupna i sprzedaży oraz poziom zainteresowania zawarciem transakcji po tych cenach, ogłaszanych za pośrednictwem ich systemów dla obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji, instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu oraz zleceń pakietowych.";

6) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

a) w ust. 1 dodaje się następujące litery:

„d) zleceń do celów przeprowadzenia zamiany na aktywa fizyczne;

e) zleceń pakietowych, które spełniają jeden z następujących warunków:

(i) co najmniej jeden z ich komponentów jest instrumentem finansowym, na który nie ma płynnego rynku, chyba że istnieje płynny rynek na zlecenie pakietowe jako całość;

(ii) co najmniej jeden z ich komponentów jest komponentem o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową, chyba że istnieje płynny rynek na zlecenie pakietowe jako całość;

(iii) wszystkie jego komponenty są realizowane w systemach umożliwiających kwotowanie lub w systemach głosowych i są powyżej wielkości specyficznej dla danego instrumentu.";

b) dodaje się następujący ustęp:

„2a. Właściwe organy mają możliwość zastosowania zwolnienia z obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, względem poszczególnych komponentów zlecenia pakietowego.";

c) dodaje się następujące ustępy:

„6. Aby zapewnić spójne stosowanie ust. 1 lit. e) ppkt (i) i (ii), EUNGiPW opracuje projekt regularnych standardów technicznych w celu ustalenia metodyki na potrzeby wskazywania zleceń pakietowych, na które jest płynny rynek. Opracowując taką metodykę na potrzeby wskazywania, czy istnieje płynny rynek na dane zlecenie pakietowe jako całość, EUNGiPW ocenia, czy pakiety są standaryzowane i często znajdują się w obrocie.

EUNGiPW przedstawi Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 lutego 2017 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.";

7) w art. 18 dodaje się następujący ustęp:

„11. W odniesieniu do zlecenia pakietowego i bez uszczerbku dla ust. 2, obowiązki wynikające z niniejszego artykułu mają zastosowanie wyłącznie do zlecenia pakietowego jako całości, a nie do każdego z komponentów zlecenia pakietowego z osobna.";

8) w art. 19 ust. 1 datę „3 stycznia 2019 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2020 r.";

9) w art. 26 ust. 10 datę „3 stycznia 2019 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2020 r.";

10) w art. 35 ust. 5 datę „3 stycznia 2017 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2018 r.", a datę „3 lipca 2019 r." zastępuje się datą „3 lipca 2020 r.";

11) w art. 37 ust. 2 datę „3 stycznia 2017 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2018 r.";

12) w art. 52 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 datę „3 marca 2019 r." zastępuje się datą „3 marca 2020 r.";

b) w ust. 4 datę „3 marca 2019 r." zastępuje się datą „3 marca 2020 r.";

c) w ust. 5 datę „3 marca 2019 r." zastępuje się datą „3 marca 2020 r.";

d) w ust. 6 datę „3 marca 2019 r." zastępuje się datą „3 marca 2020 r.";

e) w ust. 7 datę „3 lipca 2019 r." zastępuje się datą „3 lipca 2020 r.";

f) w ust. 8 datę „3 lipca 2019 r." zastępuje się datą „3 lipca 2020 r.";

g) w ust. 9 akapit pierwszy datę „3 lipca 2019 r." zastępuje się datą „3 lipca 2020 r.";

h) w ust. 9 akapit drugi datę „3 lipca 2021 r." zastępuje się datą „3 lipca 2022 r.";

i) w ust. 10 akapit pierwszy datę „3 lipca 2019 r." zastępuje się datą „3 lipca 2020 r.";

j) w ust. 11 datę „3 lipca 2019 r." zastępuje się datą „3 lipca 2020 r.";

k) w ust. 12 akapit drugi datę „3 stycznia 2017 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2018 r.";

13) w art. 54 ust. 2 akapit pierwszy datę „3 lipca 2019 r." zastępuje się datą „3 lipca 2020 r.";

14) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 stycznia 2018 r.";

b) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Niezależnie od akapitu drugiego art. 37 ust. 1, 2 i 3 stosuje się od dnia 3 stycznia 2020 r.".

Artykuł 2

W art. 39 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 lipca 2016 r., z następującymi wyjątkami:

a) art. 4 ust. 2 i 3 stosuje się od dnia 3 stycznia 2018 r.; oraz

b) art. 4 ust. 4 i 5, art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 5 i 6, art. 7 ust. 5, art. 11 ust. 9, 10 i 11, art. 12 ust. 5, art. 13 ust. 7 i 11, art. 16 ust. 5, art. 17 ust. 2 akapit trzeci, art. 17 ust. 3, 10 i 11, art. 18 ust. 9, art. 19 ust. 13, 14 i 15, art. 20 ust. 3, art. 24 ust. 3, art. 25 ust. 9, art. 26 ust. 2 akapity drugi, trzeci i czwarty, art. 32 ust. 5 i art. 33 ust. 5, które stosuje się od dnia 2 lipca 2014 r.";

b) w ust. 4 akapit pierwszy datę „3 stycznia 2017 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2018 r.";

c) w ust. 4 akapit drugi datę „3 stycznia 2017 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2018 r.".

Artykuł 3

W art. 76 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 5 akapit drugi lit. b) datę „13 czerwca 2017 r." zastępuje się datą „13 czerwca 2018 r.";

b) ust. 7 datę „3 stycznia 2017 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2018 r.".

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
M. SCHULZ	A.G. KOENDERS
Przewodniczący	*Przewodniczący*

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/1034

z dnia 23 czerwca 2016 r.

zmieniająca dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ([1]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ([4]) oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ([5]) (zwane łącznie „nowymi ramami prawnymi") są jednymi z ważniejszych aktów ustawodawczych w dziedzinie finansów przyjętych w następstwie kryzysu finansowego w odniesieniu do rynków papierów wartościowych, pośredników inwestycyjnych i systemów obrotu. Te nowe ramy prawne, które zastępują dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([6]), wzmacniają ustanowione w niej przepisy.

(2) Nowe ramy prawne regulują wymogi mające zastosowanie do firm inwestycyjnych, rynków regulowanych i dostawców usług w zakresie udostępniania informacji, oraz firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzące działalność inwestycyjną w Unii. Harmonizują one system limitów pozycji w towarowych instrumentach pochodnych w celu poprawy przejrzystości, wspierania prawidłowej wyceny i zapobiegania nadużyciom na rynku. Wprowadzają one również zasady dotyczące handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości i ulepszają nadzór nad rynkami finansowymi poprzez harmonizację kar administracyjnych. W oparciu o obecnie obowiązujące zasady nowe ramy prawne zwiększają również ochronę inwestorów poprzez wprowadzenie surowych wymogów organizacyjnych oraz wymogów w zakresie prowadzenia działalności. Państwa członkowskie mają obowiązek dokonać transpozycji dyrektywy 2014/65/UE do dnia 3 lipca 2016 r.

(3) Nowe ramy prawne nakładają na systemy obrotu i podmioty systematycznie internalizujące transakcje wymóg przekazywania właściwym organom danych referencyjnych dotyczących instrumentów finansowych, które w jednolity sposób opisują cechy każdego instrumentu finansowego, do którego ma zastosowanie dyrektywa 2014/65/UE. Dane te są również wykorzystywane do innych celów, na przykład do obliczania progów przejrzystości i płynności oraz sprawozdań dotyczących pozycji w towarowych instrumentach pochodnych.

([1]) Opinia z dnia 29 kwietnia 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym)
([2]) Opinia z dnia 26 maja 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 17 czerwca 2016 r.
([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).
([5]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).
([6]) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

(4) W celu efektywnego i zharmonizowanego gromadzenia danych Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („EUNGiPW") wspólnie z właściwymi organami krajowymi tworzą nową infrastrukturę do celów gromadzenia danych, system danych referencyjnych dotyczących instrumentów finansowych (ang. Financial Instruments Reference Data System – FIRDS). FIRDS obejmie szeroką gamę instrumentów finansowych wchodzących w zakres rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i powiąże ze sobą strumienie danych pochodzące z EUNGiPW, właściwych organów krajowych i systemów obrotu w całej Unii. Zdecydowaną większość nowych systemów informatycznych stanowiących podstawę FIRDS trzeba będzie dopiero stworzyć w oparciu o nowe parametry.

(5) Państwa członkowskie mają stosować środki transponujące dyrektywę 2014/65/UE od dnia 3 stycznia 2017 r. Jednak ze względu na ilość i złożoność danych, które muszą zostać zgromadzone i przetworzone po to, by nowe ramy prawne mogły zacząć działać, w szczególności w kwestiach zgłaszania transakcji, wyliczeń związanych z przejrzystością oraz sprawozdań dotyczących pozycji w towarowych instrumentach pochodnych, zainteresowane strony, takie jak platformy obrotu, EUNGiPW i właściwe organy krajowe nie są w stanie zapewnić gotowości i operacyjności niezbędnej infrastruktury do celów gromadzenia danych w wyznaczonym terminie.

(6) Brak niezbędnej infrastruktury służącej do gromadzenia danych wpływałby na cały zakres nowych ram prawnych. Bez danych nie byłoby można precyzyjnie określić instrumentów finansowych wchodzących w zakres nowych ram prawnych. Ponadto nie byłoby możliwe dostosowanie zasad przejrzystości przedtransakcyjnej i posttransakcyjnej, aby ustalić, które instrumenty są płynne oraz kiedy należy przyznać zwolnienie z publikacji lub jej odroczenie.

(7) W przypadku braku niezbędnej infrastruktury służącej do gromadzenia danych systemy obrotu i firmy inwestycyjne nie byłyby w stanie zgłaszać właściwym organom przeprowadzonych transakcji. Bez sprawozdań dotyczących pozycji w towarowych instrumentach pochodnych trudno byłoby wyegzekwować limity pozycji w odniesieniu do takich towarowych instrumentów pochodnych. Brak sprawozdań dotyczących pozycji ograniczałby możliwość skutecznego wykrywania przypadków naruszenia limitów pozycji. Wiele wymogów w odniesieniu do handlu algorytmicznego również jest zależnych od danych.

(8) Brak niezbędnej infrastruktury służącej do gromadzenia danych również utrudniłby firmom inwestycyjnym stosowanie zasad jak najlepszego wykonania zleceń. Systemy obrotu i podmioty systematycznie internalizujące transakcje nie byłyby w stanie publikować danych dotyczących jakości realizacji transakcji w tych systemach. Firmy inwestycyjne nie otrzymywałyby ważnych danych dotyczących wykonania zleceń, które pomagają im określić najlepszy sposób wykonania zlecenia od danego klienta.

(9) Aby zagwarantować pewność prawa i w celu uniknięcia potencjalnych zakłóceń rynku, konieczne i uzasadnione jest podjęcie pilnych działań w celu odroczenia rozpoczęcia stosowania całości nowych ram prawnych, w tym wszystkich aktów delegowanych i wykonawczych przyjmowanych na ich podstawie.

(10) Proces wdrażania infrastruktury do celów gromadzenia danych obejmuje pięć etapów: wymogi dotyczące prowadzenia działalności, specyfikacje, opracowanie, testowanie i zastosowanie. Według szacunków EUNGiPW etapy te zostaną zakończone do stycznia 2018 r., pod warunkiem że do czerwca 2016 r. osiągnięta zostanie pewność prawa w odniesieniu do ostatecznych wymogów w ramach odpowiednich regulacyjnych standardów technicznych.

(11) W świetle wyjątkowych okoliczności i w celu umożliwienia EUNGiPW, właściwym organom krajowym i zainteresowanym stronom zakończenia operacyjnego wdrażania należy odroczyć datę, do której państwa członkowskie muszą rozpocząć stosowanie środków transponujących dyrektywę 2014/65/UE, oraz datę, od której uchylenie dyrektywy 2004/39/WE staje się skuteczne, o 12 miesięcy, czyli do dnia 3 stycznia 2018 r. Należy odpowiednio odroczyć sprawozdania i przeglądy. Należy także odroczyć datę, do której państwa członkowskie muszą dokonać transpozycji dyrektywy 2014/65/UE, do dnia 3 lipca 2017 r.

(12) Wyłączenie określone w art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2014/65/UE powinno objąć także podmioty niefinansowe, które są członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub wielostronnej platformy obrotu (MTF) lub mają bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu w przypadku realizowania w systemie obrotu transakcji, w przypadku których można w obiektywy sposób zmierzyć, że powodują ograniczenie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową lub działalnością samofinansującą tych podmiotów niefinansowych lub ich grup.

(13) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2014/65/UE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2014/65/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 ust. 1 lit. d) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) są członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub MTF, z jednej strony, lub mają bezpośredni dostęp elektroniczny do systemu obrotu, z drugiej strony, z wyjątkiem podmiotów niefinansowych realizujących w systemie obrotu transakcje, w przypadku których można w obiektywy sposób zmierzyć, że powodują ograniczenie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową lub działalnością samofinansującą tych podmiotów niefinansowych lub ich grup;";

2) art. 25 ust. 4 lit. a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Do celów niniejszej litery rynek państwa trzeciego uznaje się za równorzędny w stosunku do rynku regulowanego w przypadku spełnienia wymogów i dopełnienia procedur określonych w akapitach trzecim i czwartym.

Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Komisja przyjmuje decyzje o równoważności zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 89a ust. 2, stwierdzając, czy ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego zapewniają zgodność rynku regulowanego, który uzyskał zezwolenie, w tym państwie trzecim z prawnie wiążącymi wymogami, które są – do celów stosowania niniejszej litery – równoważne wymogom wynikającym z rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z tytułu III niniejszej dyrektywy, z tytułu II rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz z dyrektywy 2004/109/WE, i które podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu w tym państwie trzecim. Właściwy organ wyjaśnia, dlaczego uważa, że ramy prawne i nadzorcze danego państwa trzeciego należy uznać za równoważne, i przekazuje odpowiednie informacje w tym celu.

Ramy prawne i nadzorcze takiego państwa trzeciego można uznać za równoważne, jeżeli spełniają co najmniej następujące warunki:

(i) rynki podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz stałemu skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów;

(ii) w odniesieniu do rynków istnieją jasne i przejrzyste przepisy dotyczące dopuszczania papierów wartościowych do obrotu, tak aby takie papiery wartościowe mogły być przedmiotem uczciwego, zgodnego z przepisami i efektywnego handlu oraz aby podlegały swobodnemu obrotowi;

(iii) emitenci papierów wartościowych podlegają okresowym i stałym wymogom informacyjnym zapewniającym wysoki poziom ochrony inwestorów; oraz

(iv) przejrzystość i wiarygodność rynku są zapewnione przez zapobieganie nadużyciom rynkowym w postaci wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku.";

3) w art. 69 ust. 2 akapit drugi datę „3 lipca 2016 r." zastępuje się datą „3 lipca 2017 r.";

4) w art. 70 ust. 1 akapit trzeci datę „3 lipca 2016 r." zastępuje się datą „3 lipca 2017 r.";

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 89a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony decyzją Komisji 2001/528/WE (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Decyzja Komisji 2001/528/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. ustanawiająca Europejski Komitet Papierów Wartościowych (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).";

6) w art. 90 wprowadza się następujące zmiany:

   a) w ust. 1 datę „3 marca 2019 r." zastępuje się datą „3 marca 2020 r.";

   b) w ust. 2 datę „3 września 2018 r." zastępuje się datą „3 września 2019 r.", a datę „3 września 2020 r." zastępuje się datą „3 września 2021 r.";

   c) w ust. 4 datę „1 stycznia 2018 r." zastępuje się datą „1 stycznia 2019 r.";

7) w art. 93 ust. 1 datę „3 lipca 2016 r." zastępuje się datą „3 lipca 2017 r.", datę „3 stycznia 2017 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2018 r.", a datę „3 września 2018 r." zastępuje się datą „3 września 2019 r.";

8) w art. 94 datę „3 stycznia 2017 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2018 r.";

9) w art. 95 ust. 1 datę „3 lipca 2020 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2021 r.", a datę „3 stycznia 2017 r." zastępuje się datą „3 stycznia 2018 r.".

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
M. SCHULZ	A.G. KOENDERS
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL